

2. Polska Żegluga Morska — 30% poprawy wyniku osiągniętej w porównaniu do wyniku roku ubiegłego.

Jednostki wymienione pod lp. 1 i 2 mogą przeznaczyć dodatkowe środki na powiększenie funduszu za osiągnięcia ekonomiczne pod warunkiem wykonania planu wpływów od central handlu zagranicznego przy zastosowaniu stawek rynkowych. Suma dodatkowych środków na fundusz za osiągnięcia ekonomiczne w poszczególnych jednostkach wymienionych pod lp. 1 i 2 nie może przekroczyć rocznie kwoty odpowiadającej 3,5%

planowanego osobowego funduszu plac. Jeżeli w jednostkach tych, stosownie do przepisów § 3 ust. 1 uchwały, środki funduszu mogą być uruchamiane za osiągnięcie wyniku planowanego, wówczas dodatkowe środki na fundusz za osiągnięcia ekonomiczne przysługują za osiągnięcie poprawy wyniku w porównaniu do wyniku planowanego".

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1962 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

231

ZARZĄDZENIE Nr 55 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 4 czerwca 1962 r.

w sprawie zmiany wykazu B, stanowiącego załącznik do uchwały nr 788 Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1956 r. w sprawie uprawnień państwowych jednostek organizacyjnych w zakresie rozporządzania zbędnymi maszynami i innymi przedmiotami urządzenia trwałego.

Na podstawie § 2 ust. 3 uchwały nr 788 Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1956 r. w sprawie uprawnień państwowych jednostek organizacyjnych w zakresie rozporządzania zbędnymi maszynami i innymi przedmiotami urządzenia trwałego (Monitor Polski z 1956 r. Nr 105, poz. 1205, z 1961 r. Nr 31, poz. 147, Nr 85, poz. 356 oraz z 1962 r. Nr 20, poz. 85) zarządza się, co następuje:

§ 1. W wykazie B, stanowiącym załącznik do uchwały nr 788 Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1956 r. w sprawie uprawnień państwowych jednostek organizacyjnych w zakresie rozporządzania zbędnymi maszynami i innymi przed-

miotami urządzenia trwałego (Monitor Polski z 1956 r. Nr 105, poz. 1205, z 1961 r. Nr 31, poz. 147, Nr 85, poz. 356 oraz z 1962 r. Nr 20, poz. 85), po pkt 4 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5. Liny stalowe używane — Centrala Handlowa Przemysłu Wyrobów Metalowych i jej oddział w Gliwicach”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

232

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 2 czerwca 1962 r.

w sprawie gospodarowania etatami i funduszem plac w jednostkach i zakładach budżetowych w roku 1962.

Na podstawie art. 13 ust. 4 ustawy budżetowej na rok 1962 z dnia 22 grudnia 1961 r. (Dz. U. Nr 60, poz. 334) zarządza się, co następuje:

I. Gospodarka etatami.

§ 1. Etaty osobowe centralnych i terenowych organów administracji państwowej, wymiaru sprawiedliwości i prokuratury oraz jednostek podległych finansowanych z budżetu w dziale 11 klasyfikacji wydatków budżetowych — Administracja publiczna i w dziale 12 — Instytucje wymiaru sprawiedliwości i prokuratura, ustalone w załącznikach nr 2 i 4 do ustawy budżetowej na rok 1962 z dnia 22 grudnia 1961 r. (Dz. U. Nr 60, poz. 334) — nie mogą ulec zwiększeniu, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 30 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. Nr 45, poz. 221) oraz w art. 13 ustawy budżetowej na rok 1962.

§ 2. W ramach limitów etatów, o których mowa w § 1, oraz w ramach zmian tych limitów dokonanych przez Radę Ministrów lub Ministra Finansów:

- 1) właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) dokonają podziału etatów między poszczególne komórki organizacyjne ministerstwa (urzędu centralnego) i jednostki podległe,
- 2) prezydja rad narodowych dokonają podziału etatów między wydziały oraz między prezydja rad narodowych niższych stopni.

II. Gospodarka funduszem plac.

§ 3. 1. Osobowy fundusz plac jednostek, o których mowa w § 1, oraz jednostek budżetowych finansowanych z budżetu z pozostałych działów limitowany jest kwotą zatwierdzoną w budżecie na rok 1962 w § 1 klasyfikacji wydatków budżetowych, a bezosobowy fundusz plac — kwotą zatwierdzoną w § 3 tej klasyfikacji.

2. Osobowy fundusz plac jednostek terenowej administracji państwowej finansowanych z budżetów terenowych w dziale 11 klasyfikacji wydatków budżetowych — Administracja publiczna — podlega ponadto limitowaniu miesięcznemu na zasadach dotychczasowych.

3. Osobowy i bezosobowy fundusz płac zakładów budżetowych, gospodarstw pomocniczych i zadań finansowanych ze środków specjalnych wszystkich działów klasyfikacji budżetowej oraz jednostek finansowanych w ramach funduszu postępu technicznego, ustalony w zatwierdzonych w obowiązującym trybie planach finansowych tych jednostek na 1962 r., stanowi limit nieprzekraczalny.

§ 4. 1. Zmiany limitów funduszu płac, o których mowa w § 3, mogą być dokonywane w przypadkach i w trybie określonych:

- 1) w art. 28 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym,
- 2) w art. 13 ustawy budżetowej na rok 1962 przez Ministra Finansów na wniosek właściwego ministra (kierownika urzędu centralnego) lub przewodniczącego prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa),
- 3) w rozdziale XIV uchwały nr 505 Rady Ministrów z dnia 24 listopada 1961 r. o narodowym planie gospodarczym na 1962 r.

2. Właściwe ministerstwa (urzędy centralne) i prezydium rad narodowych mogą wyrażać zgodę na przekroczenie funduszu płac ustalonego w planach finansowych na rok 1962 podległych zakładów budżetowych, gospodarstw pomocniczych i zadań finansowanych ze środków specjalnych, o ile jest to niezbędne w wyniku zwiększenia przez te jednostki ich zadań.

§ 5. 1. Dla zapewnienia prawidłowej gospodarki funduszem płac roczny plan osobowego funduszu płac jednostek, o których mowa w § 3 ust. 1 i 3, powinien być podzielony na kwartały.

2. Przez osobowy fundusz płac, o którym mowa w ust. 1, rozumie się osobowy fundusz płac, określony w § 1 poz. a klasyfikacji wydatków budżetowych.

3. Przy podziale rocznego osobowego funduszu płac na kwartały należy uwzględnić:

- 1) terminy awansów, ustalone w § 8, jak również awanse automatyczne (np. nauczycieli, służby zdrowia), wypłaty premii oraz dodatki za wysługę lat,
- 2) przypadki, gdy stan zatrudnienia w poszczególnych kwartałach musi być różny ze względu na zadania wynikające z narodowego planu gospodarczego.

4. Podział planu rocznego osobowego funduszu płac na kwartały powinien być zatwierdzony przez kierownika (dyrektora) jednostki sporządzającej podział planu (po uprzednim podpisaniu przez głównego księgowego tej jednostki) w ciągu 14 dni od dnia ogłoszenia zarządzenia.

5. Jednostka sporządzająca podział planu zobowiązana jest w ciągu 18 dni od dnia ogłoszenia zarządzenia przekazać podział planu, o którym mowa w ust. 1—4, do wiadomości jednostki zatwierdzającej zgodnie z obowiązującymi przepisami jej jednostkowy plan finansowy.

§ 6. Wykorzystanie osobowego funduszu płac nie powinno w zasadzie przekraczać w poszczególnych kwartałach planu kwartalnego ustalonego zgodnie z przepisami § 5.

§ 7. Bezosobowy fundusz płac oraz część osobowego funduszu płac, określona w § 1 poz. b klasyfikacji wydat-

ków budżetowych, tj. kwoty na deputaty i umundurowanie, nie podlegają obowiązkowi planowania kwartalnego, o którym mowa w § 5, z tym że wydatki z każdego z tych tytułów w ciągu roku nie mogą przekroczyć kwot ustalonych na rok 1962.

§ 8. 1. Wyższe stawki wynagrodzenia (w tym również specjalnych dodatków kwalifikacyjnych) mogą być przyznawane wyłącznie w dwóch terminach: 1 stycznia i 22 lipca każdego roku, z tym że pracownik może być awansowany na danym stanowisku nie częściej niż raz w ciągu roku pracy.

2. Poza terminami wymienionymi w ust. 1 wyższe stawki wynagrodzenia mogą być przyznane pracownikowi jedynie w razie:

- 1) konieczności obsadzenia zwolnionego stanowiska kierowniczego,
- 2) gdy odpowiednie przepisy przewidują awans automatyczny lub automatyczne przyznanie dodatku po dopełnieniu wymaganych warunków (np. dodatku za wysługę lat, za znajomość języków obcych, za pracę w warunkach szczególnie szkodliwych dla zdrowia, dodatku z tytułu posiadania uprawnień budowlanych, dodatku dla dyplomowanych biegłych księgowych),
- 3) przyznania przez Prezesa Rady Ministrów dodatkowej puli indywidualnych uposażeń ryczałtowych.

§ 9. Zmiana wysokości wynagrodzenia następuje od pierwszego dnia miesiąca następującego po powstaniu warunków do zmiany.

§ 10. Wynagrodzenie dla pracowników zatrudnionych w niepełnym wymiarze godzin pracy powinno być wypłacane według przewidzianych dla danego stanowiska stawek uposażenia zasadniczego i dodatków, zmniejszonych odpowiednio do ilości godzin pracy, chyba że przepisy uposażeniowe stanowią inaczej.

§ 11. Specjalne dodatki kwalifikacyjne ustalane są corocznie w limitach miesięcznych. Przekroczenie limitu miesięcznego w razie niewykorzystania go w miesiącach ubiegłych jest niedozwolone.

§ 12. Sumy przeznaczone na fundusz płac dla jednostek, których uruchomienie ma nastąpić w ciągu roku budżetowego, powinny być wyodrębnione i wykorzystywane dopiero w miarę uruchamiania tych jednostek.

III. Przepisy końcowe.

§ 13. Właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) i przewodniczący prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) zapewnią kontrolę wykonania przepisów niniejszego zarządzenia w celu zapobieżenia nieprawidłowej gospodarce w zakresie etatów (zatrudnienia) i funduszu płac jednostek podległych.

§ 14. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1962 r.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

233

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU SPOŻYWCZEGO I SKUPU

z dnia 25 maja 1962 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie norm zamiany trzody chlewnej przyjmowanej na poczet obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych.

Na podstawie art. 18 dekretu z dnia 1 grudnia 1953 r. z 1953 r. Nr 50, poz. 244 i z 1957 r. Nr 33, poz. 163) oraz § 16 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 grudnia